

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 178/22

V Lucemburku dne 8. listopadu 2022

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-885/19 P a C-898/19 P | Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise a | Irsko v. Komise

„Tax rulings“: Soudní dvůr rozhodl, že Tribunál neprávem potvrdil referenční rámec použitý Komisí při uplatnění zásady obvyklých tržních podmínek na integrované společnosti v Lucembursku, jelikož Komise nezohlednila specifická pravidla provádějící tuto zásadu v tomto členském státě

Soudní dvůr zrušil sporné rozhodnutí Komise a konstatoval, že její analýza referenčního systému a potažmo existence selektivního zvýhodnění společnosti FFT je nesprávná

Dne 3. září 2012 přijaly lucemburské daňové orgány předběžné daňové rozhodnutí (tax ruling) ve prospěch společnosti Fiat Chrysler Finance Europe (dále jen „FFT“), podniku skupiny Fiat, který poskytuje pokladní služby a služby financování společností skupiny usazeným v Evropě. Dotčené rozhodnutí schvalovalo metodu stanovení odměny společnosti FFT za tyto služby, což uvedené společnosti umožňovalo určit každoročně její zisk podléhající dani z příjmu právnických osob v Lucemburském velkovévodství.

Rozhodnutím ze dne 21. října 2015 Komise konstatovala, že toto daňové rozhodnutí představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu článku 107 SFEU. Kromě toho konstatovala, že Lucemburské velkovévodství jí záměr dotčeného daňového rozhodnutí neoznámilo a nesplnilo povinnost pozastavení v rozporu s ustanoveními čl. 108 odst. 3 SFEU. Komise Lucemburskému velkovévodství nařídila zajistit, aby společnost FFT protiprávní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem vrátila.

Lucemburské velkovévodství a společnost FFT podaly k Tribunálu Evropské unie žaloby na neplatnost rozhodnutí Komise. Rozsudkem ze dne 24. září 2019 Tribunál Evropské unie žaloby Lucemburského velkovévodství a společnosti FFT na neplatnost rozhodnutí Komise zamítl a potvrdil platnost uvedeného rozhodnutí¹. Svými kasačními opravnými prostředky požadují společnost FFT (C-885/19 P) a Irsko (C-898/19 P) zrušení tohoto rozsudku.

_Rozsudkem z dnešního dne Soudní dvůr zrušil rozsudek vydaný Tribunálem Evropské unie dne 24. září 2019 ve věci Lucembursko a Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise (spojené věci T-755/15 a T-759/15), jakož i rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2015 o státní podpoře poskytnuté Lucemburskem ve prospěch společnosti FFT.

Úvodem Soudní dvůr připomněl, že zásahy členských států v oblastech, které nebyly v rámci unijního práva harmonizovány, nejsou vyloučeny z působnosti ustanovení Smlouvy o FEU týkajících se kontroly státních podpor. Poté připomněl, že pro kvalifikaci vnitrostátního opatření jako „státní podpory“ je vyžadováno, aby byly splněny **čtyři**

¹ Viz tisková zpráva č. [118/19](#).

podmínky. Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Zadruhé musí být tento zásah způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí selektivně zvýhodňovat svého příjemce. Začtvrté musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž.

V rámci analýzy daňových opatření z hlediska práva Evropské unie v oblasti státních podpor vyžaduje podmínka týkající se **selektivního zvýhodnění** v první řadě určit referenční systém, tj. „obvyklý“ daňový režim uplatňovaný v dotčeném členském státě, a poté v druhé řadě prokázat, že se předmětné daňové opatření od tohoto referenčního systému odchyluje potud, že zavádí rozlišování mezi subjekty, které se z hlediska cíle tohoto referenčního systému nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, aniž to lze odůvodnit z hlediska povahy nebo systematiky dotčeného systému. Pro účely posouzení selektivní povahy daňového opatření je tedy důležité, aby byl **obecný daňový režim nebo referenční systém použitelný** v dotčeném členském státě **správně identifikován v rozhodnutí Komise** a přezkoumán soudem, u něhož byla tato identifikace zpochybněna.

V tomto ohledu Soudní dvůr konstatoval, že vzhledem k tomu, že mimo oblasti, v nichž je unijní daňové právo harmonizováno, je to dotčený členský stát, kdo určuje v rámci výkonu svých pravomocí v oblasti přímého zdanění a v souladu se svou daňovou autonomií základní znaky daně, musí být za účelem identifikace referenčního systému v oblasti přímého zdanění zohledněno **pouze vnitrostátní právo použitelné v dotčeném členském státě**, přičemž sama tato identifikace je nezbytným předpokladem k posouzení nejen existence zvýhodnění, nýbrž rovněž toho, zda má toto zvýhodnění selektivní povahu.

Podle Soudního dvora se Tribunál dopustil **nesprávného právního posouzení** při použití čl. 107 odst. 1 SFEU, když opominul požadavek vyplývající z judikatury, podle něhož musí Komise za účelem určení, zda daňové opatření poskytuje podniku selektivní zvýhodnění, provést srovnání se systémem zdanění obvykle použitelným v dotčeném členském státě, po objektivním přezkumu obsahu, vzájemného vztahu a konkrétních účinků norem použitelných na základě vnitrostátního práva tohoto státu. Tribunál totiž neprávem potvrdil přístup, který spočíval v uplatnění zásady obvyklých tržních podmínek odlišné od zásady vymezené lucemburským právem a omezoval se na identifikaci, v rámci cíle sledovaného obecným systémem daně z příjmu právnických osob v Lucembursku, abstraktního vyjádření této zásady a na posouzení dotčeného daňového rozhodnutí bez zohlednění způsobu, jakým je uvedená zásada konkrétně začleněna do tohoto práva, pokud jde specificky o integrované společnosti.

Tribunál navíc tím, že uznal, že Komise se může dovolávat pravidel, která **nejsou součástí lucemburského práva**, ačkoliv připomněl, že tento orgán nemá v této fázi vývoje unijního práva pravomoc, která by mu umožňovala nezávisle a bez ohledu na vnitrostátní daňová pravidla vymezit takzvané „obvyklé“ zdanění integrované společnosti, **porušil ustanovení Smlouvy o FEU týkající se přijímání opatření ke sbližování právních předpisů členských států v oblasti přímých daní ze strany Evropské unie.**

Soudní dvůr konstatoval, že odůvodnění napadeného rozsudku týkající se přezkumu hlavních úvah Komise, podle nichž se dotčené daňové rozhodnutí odchýlilo od obecného lucemburského systému daně z příjmu právnických osob, je stíženo nesprávným právním posouzením v **rozsahu, v němž Tribunál potvrdil primární přístup Komise.** Tento přístup spočíval v zásadě v nezohlednění zásady obvyklých tržních podmínek, jak je stanovena v čl. 164 odst. 3 lucemburského daňového zákoníku a upřesněna v souvisejícím oběžníku č. 164/2, při vymezení referenčního systému v rámci posouzení prováděného na základě čl. 107 odst. 1 SFEU, pro účely určení, zda dotčené daňové rozhodnutí poskytuje svému adresátovi selektivní zvýhodnění.

S ohledem na výše uvedené Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil, konstatoval, že soudní řízení dovoluje vydat rozhodnutí ve věci, a při rozhodování ve věci zrušil sporné rozhodnutí, jelikož pochybení, kterého se dopustila Komise při určení pravidel skutečně použitelných na základě relevantního vnitrostátního práva, a tedy při identifikaci tzv. „obvyklého“ zdanění, z hlediska kterého musí být posouzeno dotčené daňové rozhodnutí, postihuje celé odůvodnění týkající se existence zvýhodnění. Zrušení sporného rozhodnutí nemůže zabránit okolnost, že Komise v tomto rozhodnutí podřídně uvedla rovněž úvahy založené na čl. 164 odst. 3 lucemburského daňového zákoníku a souvisejícím oběžníku č. 164/2. Soudní dvůr totiž konstatoval, že tyto úvahy se omezují na odkaz na hlavní analýzu Komise týkající se správného uplatnění referenčního systému, takže pouze zdánlivě napravují pochybení, jehož se

dopustila při identifikaci referenčního systému, který měl být základem její analýzy existence selektivního zvýhodnění.

UPOZORNĚNÍ: K Soudnímu dvoru lze podat kasační opravný prostředek omezený na právní otázky proti rozsudku nebo usnesení Tribunálu. Tento kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a odůvodněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud stav věci umožňuje jeho rozhodnutí, může Soudní dvůr sám vydat konečné rozhodnutí ve věci. V opačném případě vrátí věc Tribunálu, který je vázán rozhodnutím o opravném prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

